

BANDA

PROGRAMA

09

30 DE GENER
SALA 1 PAU CASALS

EL CONCERT PER A VIOLONCEL D'ELGAR

ASIER POLO
JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA
BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA DE MÀ

EDWARD ELGAR

(Worcestershire, Anglaterra 1857 - 1934)

NIMROD

NOVENA VARIACIÓ DE LES *VARIACIONS SOBRE UN TEMA ORIGINAL*, OP. 36 "ENIGMA"

(1899) - Arranjament d'Alfred Reed - 4'

BERNAT VIVANCOS

(Barcelona 1973)

ORGANIS AUREA

Glossa dels *Goigs a Nostra Dona* de Joan Brudieu

(2021) - Estrena mundial - 21'

Entrada: "En lo món pus sou dotada..."

I. "Lo Primer és Verge pura..."

II. "Lo segon, Verge benigna..."

III. "Lo tercer és verge Santa..."

IV. "Lo quart és que us obeeixen..."

V. "Lo quint és que us remunera..."

VI. "Lo sisè és que vestida..."

VII. "Lo setè és que sou certa..."

Final: "En lo món pus sou dotada..."

PAUSA 20'

EDWARD ELGAR

CONCERT PER A VIOLONCEL EN MI MENOR, OP.85

(1919) - Arranjament de Douglas McLain - 29'

I. Adagio - Moderato

II. Lento - Allegro molto

III. Adagio

IV. Allegro - Moderato - Allegro, ma non troppo - Poco più lento - Adagio

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

ASIER POLO, VIOLONCEL

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA, DIRECCIÓ

CLARINETS Àngel Errea, concertino / José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / Javier Olmeda / José Joaquín Sánchez / Joan Tormo / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix **SAXÒFONS** Maurici Esteller, alt / Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Joan Soler, baríton / Samuel Sanchez*, baix **FLAUTES** Manuel Reyes, solista / Paula Martínez / Josep Maria Llorens, flautí **OBOÈS** Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès **FAGOTS** Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera / Laura Guasteví*, contrafagot **TROMPES** Oleguer Bertran, solista / German Izquierdo, solista / Manuel Montesinos / Josep Miquel Rozalén / Miguel Zapata **TROMPETES I FISCORNS** Jesús Munuera, solista / Patricio Soler, solista / Maurici Albàs / Santiago Gozábez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador **TROMBONS** Emilio Almenar / Francesc Ivars / Héctor Penades / Francisco Palacios, baix **BOMBARDINS** Rubén Zuriaga, solista / David Pantín **TUBES** Antonio Chelvi, solista / Francisco Javier Molina **CONTRABAIXOS** Enric Boixadós / Noemí Molinero* **TIMBALES** Ferran Carceller, solista **PERCUSSIÓ** Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGAT DE LA BANDA Josep Miquel Rozalén

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador

COMENTARI

per **Albert Fontelles-Ramonet**

Bernat Vivancos presenta la seva darrera estrena mundial: *Organis Aurea*, una glossa per a banda creada a partir dels *Goigs de Nostra Dona* de Joan Brudieu (1520-1591), una de les peces més emblemàtiques del Renaixement català. L'obra consta d'una entrada, en què es presenta el *cantus firmus* –la mateixa melodia que utilitzà Brudieu en el seu moment–, seguida de cadascun dels set goigs lliurement tractats dins l'univers místic i contemplatiu de l'obra de Vivancos. Amb una harmonia rústica i modal, l'obra destaca per un aspecte sonor: un veritable treball d'orquestració i ús de la paleta de colors dels instruments de vent que recorda en tot moment la sonoritat i els registres d'un gran orgue.

Les *Variacions Enigma* són un conjunt de catorze variacions compostes el 1899 pel compositor anglès Edward Elgar. El seu nom procedeix del tema principal sobre el qual es basen, un secret que l'autor es va endur a la tomba i que ningú ha estat capaç de descobrir. Cada variació fa referència a una persona propera a Elgar i una de les més conegudes és la titulada "Nimrod", que evoca una conversa entre el compositor i un amic proper, Jaeger. Així ho va relatar Dora Penny: «quan Elgar estava a punt de deixar d'escriure, Jaeger el va animar a seguir endavant i va referir-se a Beethoven, un músic que vivia amb moltes preocupacions però que continuava escrivint bona música. "Això és el que has de fer", –va dir-li Jaeger després de cantar-li un fragment del segon moviment de la sonata "Patètica"». Per aquest motiu, a l'inici de l'obra hi apareix un fragment d'aquesta peça: «Només és una pista, no una cita», va puntualitzar Elgar a Penny.

El Concert per a violoncel en mi m d'Elgar, compost gairebé vint anys més tard, és considerat com una de les seves darreres grans obres. El concert, de caràcter contemplatiu i elegíac, va ser compost durant l'estiu de 1919 prop de Fittleworth (Sussex) on, anys abans, havia sentit el so de l'artilleria de la Primera Guerra Mundial que ressonava a través del Canal de la Mànega. Segons expliquen, Elgar, després de recuperar la consciència d'una sedació, va demanar paper i llapis i va anotar la melodia que es convertiria en el primer tema d'aquest concert. Estrenat per l'Orquestra Simfònica de Londres l'any 1919, va tenir una rebuda molt freda degut als pocs assajos que en van fer: «Mai una orquestra tan gran havia fet una interpretació tan lamentable. Tot i això, el concert és extraordinari, amb una profunda saviesa i bellesa subjacents a la seva simplicitat», reblava un crític que hi assistí. Anys més tard, Jacqueline du Pré i Pau Casals van popularitzar l'obra. Avui en dia és considerada una veritable pedra angular del repertori per a violoncel solista.

PRINCIPAL MITJÀ PATROCINADOR

EL PUNT AVUI+